

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 97/2024
13.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славенка Гаврић Чуквас, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., као правног следбеника и контролног члана Привредног друштва „ВВ“ д.о.о. за трговину и услуге, ... – у принудној ликвидацији и „ГГ“ д.о.о. за производњу, промет и услуге ..., ради утврђења, одлучујући о сукобу надлежности између Вишег суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду, у седници одржаној 13.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој парници, стварно је **НАДЛЕЖАН** Привредни суд у Новом Саду.

Образложење

Тужилац је 02.08.2023. године поднео Вишем суду у Новом Саду тужбу против ББ, као правног следбеника и контролног члана привредног друштва „ВВ“ д.о.о. ... у принудној ликвидацији, са даном брисања из регистра 28.08.2019. године и „ГГ“ д.о.о. ..., ради утврђења ништавости заложне изјаве заложног дужника ДОО „ВВ1“ д.о.о. ..., на основу које је у корист друготуженог конституисана хипотека на стамбеном објекту у ... у улици ... број ..., те обавезивања тужених да трпе брисање хипотеке у Катастру непокретности и другим јавним књигама. По наводима тужбе, тужилац је правни следбеник ДД, која је по уговору закљученом 28.02.2008. године са „ВВ“ д.о.о. ... била суинвеститор изградње хипотековане непокретности, те следом тога ванкњижни власник посебних делова саграђене зграде и сукорисник земљишта на коме је зграда саграђена.

Решењем П 503/23 од 21.08.2023. године Виши суд у Новом Саду се огласио стварно ненадлежним за поступање у овој парници и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Привредном суду у Новом Саду, као стварно и месно надлежном суду. У разлозима за ову одлуку суд се позива на одредбу члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, којом је прописано да привредни суд у првом степену суди, поред осталог и у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним

споровима једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства. По становишту тог суда у конкретном случају се ради о спору насталом из правног односа привредних субјеката, од којих је један у односу материјалног супарничарства са тужиоцем, чија је сагласност за залагање непокретности у изградњи изостала.

Привредни суд у Новом Саду није прихватио стварну надлежност, већ је списе предмета П 881/23 уз допис од 01.02.2024. године доставио Врховном суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности. Становишта је да је спорни однос произашао из материјалноправног односа правног претходника тужиоца, као физичког лица и туженог физичког лица, као правног следбеника правног лица, будући да је тужилац сувласник непокретности на којој је без сагласности ДД заснована хипотека у корист друготуженог. Стога, нема услова за заснивање стварне надлежности привредног суда, за коју је неопходно да буду испуњени кумулативни услови: субјективни (да је реч о привредним субјектима) и објективни (да је спор настао у обављању привредне делатности).

Решавајући настали сукоб надлежности на основу одредби члана 22. ЗПП, Врховни суд је нашао да је за поступање у овој парници надлежан Привредни суд у Новом Саду.

Одредбом члана 27. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23), прописано је да привредни суд суди у спору, између осталог, који произилази из примене Закона о привредним друштвима.

Одредбом члана 548. став 3. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“ бр. 36/2011 ... 109/2021) прописано је да контролни члан друштва са ограниченом одговорношћу одговара неограничено солидарно за обавезе друштва и након брисања друштва из привредног регистра. По одредби члана 62. став 5. тог закона сматра се да је одређено лице контролни члан друштва увек када то лице самостално или са повезаним лицима поседује већинско учешће у основном капиталу друштва.

Имајући у виду да тужилац тужбу поднету 02.08.2023. године усмерио према физичком лицу, као контролном члану привредног друштва које је ликвидирано и брисано из регистра Агенције за привредне регистре 28.08.2019. године, Врховни суд налази да спор произилази из примене Закона о привредним друштвима, па је за суђење стварно надлежан Привредни суд у Новом Саду.

Из изнетих разлога, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**